

عنوان مقاله:

رجعت در پرتو مکتب اهل بیت (ع) با تکیه بر روایاتی از امام رضا (ع)

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 5، شماره 17 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد کاظم فرقانی - استادیار فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه امام صادق (ع)

مسعود لیثی آذر - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

رجعت یکی از آموزه های مهم شیعه دوازده امامی به شمار می آید که اعتقاد به آن از ضروریات مذهب امامیه است. نداشتن درک صحیح از معنای رجعت، از یک سو موجب شده است که در طول تاریخ درباره این آموزه بدبینی هایی ایجاد و در پی آن اتهامات قابل تاملی متوجه این مذهب شده تا جایی که به عنوان مثال می توان به روایات بسیار زیادی در کتب روایی عامه اشاره کرد که به خاطر وجود یک شیعه در سلسله راویان حدیث، آن هم تنها به دلیل اعتقاد به رجعت، از حیز اعتبار ساقط شده است. از سوی دیگر منجر به اشکالاتی درباره این آموزه شده است که اساسا خارج از موضوع بحث است و لطمه ای به این اعتقاد نخواهد رساند. صرف نظر از انتقادات برون مذهبی به این اعتقاد امامیه، در درون مذهب و بین علمای شیعی نیز ضمن اعتقاد اجمالی به اصل آموزه، تفاوت هایی در تبیین آن قابل مشاهده است. اگر چه تعداد معتقدان به آموزه رجعت، به عنوان حادثه ای در هنگام ظهور حضرت ولی عصر (عج) و بازگشت اموات به دنیا بسیار بیشتر از مخالفان این تبیین است درعین حال هستند کسانی که رجعت را به معنای بازگشت حکومت به خاندان اهل بیت (ع) در عصر ظهور به شمار می آورند و زنده شدن اموات و بازگشت ایشان به این جهان را مقبول نمی دانند. تبیین صحیح و کامل مفهوم رجعت از منظر مذهب امامیه، ذکر ثمرات اعتقاد به آن و به ویژه آشکار سازی عقیم بودن این اشکالات وارد شده از سوی مخالفان، از جمله مسائلی است که محقق ساختن آن، هدف پژوهش حاضر را معین می کند. شیوه پژوهش مبتنی بر روشی روایی - کلامی با تکیه بر احادیث وارد شده از ائمه اهل بیت به ویژه امام رضا (ع) است.

کلمات کلیدی:

رجعت، شیعه، تناسخ، ثمرات رجعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1595823>

